

Lledoner del carrer de Vic

Montmeló

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carrer de Vic confluència amb la Ronda del Pedregar
Emplaçament Al costat de la plaça d'Ernest Lluch i davant del CAP

Coordenades:

Latitud: 41.553884254417
Longitud: 2.2505544126034
UTM Est (X): 437500
UTM Nord (Y): 4600517

Classificació

Número de fitxa 08135 - 136
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Espècimen botànic
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: Inexistent
Observacions protecció: AJUNTAMENT DE MONTMELÓ (2011). Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Montmeló. Text refós aprovat definitivament per la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona el 8 de març de 2012.
Data aprovació: dj., 08/03/2012 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Montmeló (Plaça de la Vila, núm. 1; 08160 - Montmeló)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dt., 06/02/2024 - 16:57

Descripció

El lledoner (*Celtis australis*) és un arbre caducifoli, d'uns 15 m d'alçada. El tronc, és rectilini tot i que ràpidament, a un metre i escaig d'alçada neixen quatre branques erectes i flexibles que donen forma a la capçada. S'hi observa en totes elles una poda sistemàtica. L'escorça és grisa i llisa sense estries, amb un emblanquiment a la part inferior de la soca.

La capçada és força arrodonida, però per trobar-se en una zona de trànsit rodat se li han practicat podes que trenquen en certa mesura la bellesa natural d'aquest arbre quan creix lliure d'asfalt i podes. Les fulles, visibles amb el bon temps, mesuren entre 5 cm i 15 cm de llarg; són alternes, peciolades i serrades, amb dents de punta més clara, de color fosc i el revers, de color més clar. Se n'alimenta una de les papallones europees més singulars, la *Libythea celtis*.

Les flors no tenen pètals i estan formades per cinc pètals caducs de color groc verdós. El lledó o llautó, un fruit comestible i de sabor agradable, és una drupa que mesura un centímetre de diàmetre, que quan és madur, a finals d'estiu i durant la tardor, de dins és groc i per fora de color negre, amb un pinyol força petit.

Observacions:

L'escocell on està plantat està limitat a l'espai; per una banda, hi ha la vorera de trànsit, i per l'altra, la confluència de dos passos de vianants.

Història

A més de ser un arbre ornamental, i l'agradable ombra que proporciona durant els mesos d'estiu, degut a la seva fusta forta i flexible, ha estat i és molt apreciat per fer forques de batre de tres, quatre i sis pollegons, mànecs d'eines, jous o pales de ventar. A ses illes, els pastors, tradicionalment en feien els collars pels gossos de pastura. La seva amplada servia per a protegir el coll de les mossegades d'algun altre depredador. Les branques tendres també han estat molt preuades en el món agrícola com a alimentació del bestiar. Els pagesos també l'han plantat en marges per retenir la terra quan no podien disposar de pedra.

Té propietats medicinals com lenitiu antidiarreic, estomacal i astringent. I de les seves arrels se n'extreia un colorant groc que permetia tenyir la seda.

Algunes creences i mites parlen de les propietats màgiques, ja que ha estat important en la confecció de gaiatos o bàculs com el que hauria tingut Moisès. En els indrets on hi ha un santuari o una font, el lledoner se'l relaciona amb els cultes a la deessa mare. Entre els pastors hi havia la creença que els flabiols realitzats amb la fusta d'aquest arbre tenien la propietat de foragitar els llops, i fins i tot les males companyies.

Bibliografia

ALBEROLA, Ginés (1892). *Mitologia vegetal. Leyendas de las plantas*. Madrid. Tipografia de Manuel Ginés Hernández. Impresor de la Casa Real. Facsímil.

PHILIPS, Roger (1985). *Los árboles*. Barcelona: Editorial Blume.

